

ΜΟΥΣΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο Φρειδερίκος Φλότα, ο συνθέτης του «Στραντέλλα» και της «Μάρθας» έζησε τα νεανικά του χρόνια στο Παρίσι, όπου και έσπούδαζε. Κάποια βράδυ, που επέστρεφε από την Όπερα, είδε στη γωνιά ενός δρόμου συγκεντρωμένους αρκετούς διαβάτες, που άλλοι γελοούσαν, άλλοι έβριζαν και άλλοι καταγίνονταν να παρηγορήσουν ένα γεροντάκι στριμωγμένο από το πλήθος που το περικύκλωνε. Έπληθαισε τότε να δη τι συνέβαινε και έμοθε, πώς ό στους περισσότερους διαβάτες γνωστός ζητιάνος της γωνιάς εκείνης... έληγοτεύθηκε: ότι είχε κερδίσει με το παίξιμο του βιολιού του, μαζί με το καπέλλο του όπου έρριχναν συνήθως οι διαβάτες τόν όβολό τους, του τό άρπαξε ένας λαποδότης κ' έχάθηκε τρέχοντας.

Ο Φλότα τότε, χωρίς να χάση καιρό, έπηρε ό βιολί του ζητιάνου και άρχισε να παίξη διάφορες μελωδίες, άπλώνοντας ύστερα από κάθε μία μελωδία τό καπέλλο του, για την πληρωμή. Όλοι έπληθαιζαν τόν παράξeno οολίota, άκουαν τη μουσική του κ' έρριχναν τόν όβολό τους στο καπέλλο, που έπιτα τους παρουοίαζε. Σε λίγο τό πρωτότυπο ταμείο ξεχειλίξε και ό Φλότα σιωπηλός όπως ήρθε, τό άδειασε στις τσέπες του λητοτεμένοο ζητιάνου και χάθηκε, τό ίδιο όπως ό λαποδότης βιαστικά στα διάφορα παρισινά κοντινά δρομάκια, χωρίς να δώση καν στόν τρισευτοχισμένο τώρα γεροντάκο τόν καιρό να τόν εόχοριστήση.